

EBA/GL/2015/04

07.08.2015

Ohjeet

direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista konkreettisista olosuhteista, jotka muodostavat merkittävän uhan rahoitusvakaudelle, ja liiketoiminnan myynnin tuloksellisuuteen liittyvistä tekijöistä

EPV:n ohjeet direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista konkreettisista olosuhteista, jotka muodostavat merkittävän uhan rahoitusvakaudelle, ja liiketoiminnan myynnin tuloksellisuuteen liittyvistä tekijöistä

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 07.10.2015, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla olevalla lomakkeella sähköpostitse osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään "EBA/GL/2015/04". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.

4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

I osasto – Aihe, soveltamisala ja määritelmät

1. Ohjeissa täsmennetään, mitkä konkreettiset olosuhteet muodostavat rahoitusvakaudelle direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun merkittävä uhan, jonka aiheuttaa tai jota pahentaa kriisintarkoituksen kohteena olevan laitoksen kaatuminen tai todennäköinen kaatuminen. Ohjeissa täsmennetään myös, milloin direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitoksen markkinointivaatimusten täyttäminen todennäköisesti heikentää liiketoiminnan myynnin tuloksellisuutta vähentämällä mahdollisuuksia poistaa mainittu uhka tai saavuttaa direktiivin 2014/59/EU 31 artiklan 2 kohdan b alakohdassa mainittu kriisintarkoituksen tavoite.
2. Ohjeita sovelletaan kriisintarkoituksen viranomaisiin.

II osasto – Olosuhteet, jotka muodostavat merkittävän uhan rahoitusvakaudelle

3. Kun kriisintarkoituksen viranomaiset arvioivat liiketoiminnan myynnin yhteydessä sovellettavan markkinointivaatimuksen osalta, kohdistuuko rahoitusvakautteen kriisintarkoituksen kohteena olevan laitoksen kaatumisen tai todennäköisen kaatumisen aiheuttama tai pahentama merkittävä uhka, niiden tulisi tarkastella kaatumisen vaikutusta muihin laitoksiin ja finanssimarkkinoihin, kuten infrastruktuurin tarjoajiin ja niihin laitoksen asiakkaihin, jotka eivät ole rahoituslaitoksia. Kriisintarkoituksen viranomaisien tulisi tarkastella erityisesti ainakin niitä konkreettisia olosuhteita, jotka vaikuttavat riskiin siitä, että kriisintarkoituksen kohteena olevan laitoksen markkinointi saattaa pahentaa epävarmuutta ja johtaa markkinoiden luottamuksen menetykseen. Tällaisiin olosuhteisiin tulisi lukea vähintään yksi seuraavista:
 - (a) systeemisen kriisin riski siten kuin se käy ilmi niiden laitosten lukumäärästä, koosta tai merkityksestä, jotka ovat vaarassa täyttää varhaisen puuttumisen edellytykset tai kriisintarkoituksen edellytykset tai jotka ovat vaarassa joutua maksukyvyttömyysmenettelyyn; tällainen riski voi käydä ilmi myös laitoksille annetusta julkisesta rahoitustuesta tai keskuspankkien tarjoamista poikkeuksellisista maksuvalmiusjärjestelyistä;
 - (b) kriittisten toimintojen markkinatilanteen tai käytettävyyden tai vastapuolten ja muiden markkinatoimijoiden odotusten perusteella ilmenevä riski kriittisten toimintojen keskeytymisestä tai niiden tarjoamisesta merkittävästi korkeampaan hintaan;
 - (c) lyhyen aikavälin rahoituksen väheneminen tai talletusten nostaminen;
 - (d) laitosten osakkeiden hintojen tai laitosten hallussa olevien omaisuususerien hintojen aleneminen varsinkin, jos ne saattavat vaikuttaa laitosten pääomatilanteeseen;
 - (e) laitosten saatavilla olevan lyhyen tai keskipitkän aikavälin rahoituksen väheneminen;

- (f) pankkien välisten rahoitusmarkkinoiden toiminnan heikentyminen, mikä käy ilmi varsinkin vakuusvaatimusten suurentumisena ja laitosten saatavilla olevien vakuuksien vähentymisenä;
 - (g) luottoriskivakuutusten hintojen nousu tai laitosten tai niiden taloudellisen tilan kannalta merkittävien muiden markkinatoimijoiden luottoluokitusten heikkeneminen.
4. Kriisintarkaisuviranomaisten tulisi arvioida, kuinka todennäköisesti jokin näistä seikoista huonontuu lähitulevaisuudessa ja vaikuttaa siten muihin laitoksiin, jotka eivät ole kriisintarkaisun kohteena ja joilla on merkitystä yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusvakauden kannalta sekä yksittäin että ryhmänä, tilanteesta riippuen.

III osasto – Seikat, jotka liittyvät liiketoiminnan myynnin tuloksellisuuteen ja rahoitusvakauteen

5. Kun kriisintarkaisuviranomaiset arvioivat, heikentääkö direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten täyttäminen todennäköisesti liiketoiminnan myynnin tuloksellisuutta tai mahdollisuutta saavuttaa kriisintarkaisun tavoite rahoitusvakauteen kohdistuvien merkittävien haittavaikutusten torjumisesta, niiden tulisi tarkastella vähintään seuraavia seikkoja:
- (a) Direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetty läpinäkyvyysvaatimus: riski siitä, että kriisintarkaisun kohteena olevan laitoksen markkinointi laajemmalle ostajaehdokkaiden piirille, laitoksen riskien ja arvostusten julkistaminen tai sen toimintojen määrittäminen kriittisiksi toiminnoiksi ja muiksi toiminnoiksi saattavat lisätä epävarmuutta ja johtaa markkinoiden luottamuksen menettämiseen. Varsinkaan markkinointiprosessin valmistelut eivät saisi lisätä riskiä laitoksen joutumisesta kriisintarkaisuun.
 - (b) Direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty syrjintäkiellon periaate: jotkut mahdollisista ostajista kykenevät ehkä turvaamaan rahoitusvakauden todennäköisemmin kuin muut varsinkin taloudellisen asemansa tai markkina-asemansa, rakenteensa ja liiketoimintamallinsa ansiosta; tämä saattaa helpottaa liiketoimintojen yhdistämistä sekä myynnin toteuttamista oikeudelliselta ja organisatoriselta kannalta tai vaikuttaa myönteisesti kriisintarkaisuun toteuttamisen vaatimaan aikaan ja odotukseen kriittisten toimintojen jatkumisesta. Kriisintarkaisuviranomaisten tulisi ottaa huomioon vastapuolten, infrastruktuurin tarjoajien, tallettajien, likviditeetin tarjoajien sekä laajempien markkinoiden tarpeet ja odotukset.
 - (c) Kriisintarkaisuviranomaisten tulisi huolehtia siitä, että järjestelyt, joilla varmistetaan, ettei markkinointiprosessin osapuolilla esiinny direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja eturistiriitoja, eivät estä käyttämästä kriisintarkaisuun toteuttamasta sitä ripeästi. Kriisintarkaisuviranomaisten tulisi ottaa huomioon, että

myyntiprosessiin saattaa sisältyä tietty eturistiriitojen riski, koska markkinoilla on vain vähän palveluntarjoajia, neuvonantajia ja ostajaehdokkaita.

- (d) Kun kriisintarkkailuviranomaiset arvioivat, ovatko mahdollisille ostajille tarjotut edut epäoikeudenmukaisia direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla tavalla, niiden tulisi ottaa huomioon, että ostajille tarjottavat kannustimet tai ostajille koituvan riskin vähentäminen saattaa olla kriisintarkkailutavoitteiden ja nopean toiminnan tarpeen kannalta perusteltuja varsinkin silloin, kun käytetään rahoitusjärjestelyjä direktiivin 2014/59/EU 101 artiklan 1 kohdassa mainittuihin tarkoituksiin.
 - (e) Kun kriisintarkkailuviranomaiset pyrkivät direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisesti maksimoimaan myyntihinnan, niiden tulisi ottaa huomioon nopean toiminnan tarve, mikä saattaa olla ristiriidassa pitkittyneiden hintaneuvottelujen tai tarjousprosessien kanssa, sekä kriisintarkkailutavoitteet ja erityisesti kriittisten toimintojen jatkuvuus, mikä saattaa olla tietyillä liiketoiminnan alueilla ristiriidassa myyntihinnan maksimoinnin kanssa. Kriisintarkkailuviranomaisten tulisi ottaa lisäksi huomioon, että jotkut mahdollisista ostajista kykenevät ehkä turvaamaan rahoitusvakauden todennäköisemmin kuin muut varsinkin taloudellisen asemansa tai markkina-asemansa, rakenteensa ja liiketoimintamallinsa ansiosta.
6. Kun kriisintarkkailuviranomaiset arvioivat tarpeen toteuttaa kriisintarkkailutoimi nopeasti direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti, niiden tulisi kiinnittää erityistä huomiota kriittisten toimintojen jatkuvuuteen, tallettajien ja suuren yleisön luottamukseen, infrastruktuurien toimivuuteen ja kyseisillä markkinoilla sovellettaviin kaupankäyntiaikoihin.

IV osasto – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

Näitä ohjeita sovelletaan 1. elokuuta 2015 alkaen.

Ohjeet tulisi tarkistaa 31. heinäkuuta 2017 mennessä.